

24.XI. 2025.	PONEDJELJAK <i>Andrija i drugovi</i>	+ Đuro, Štefaniya i ob. Čanji i Šijak + Tanja Tisaj i Đurđa Brauneger	7 18:30
25.XI. 2025.	UTORAK <i>Katarina</i>	+ Katarina i Slavko Kolar + ob. Šimeta i Pandurić	7 18:30
26.XI. 2025.	SRIJEDA <i>Leonardo Portumauricijski</i>	+ Marija Krčmarić i Alojz Sitar Na nakanu	7 18:30
27.XI. 2025.	ČETVRTAK <i>Franjo Fasani</i>	+ Ivan i Veronika Sabolek, Franciska i Stjepan Strbad Na nakanu	7 18:30
28.XI. 2025.	PETAK <i>Jakov Markijski</i>	+ Mihael Lončar i na nakanu + Martin Kovaček i za ozdravljenje jedne djevojke	7 18:30
29.XI. 2025.	SUBOTA <i>Svi sveti franjevačkog reda</i>	+ Roza i Ivan Pandurić + Sidonija i Ignac Vrtulek, Zvonko Husnjak i Stjepan Levanić	7 18:30
23.XI. 2025.	1. Nedjelja Došašća	Za zdravlje, blagoslov i obraćenje Ivana i Petre ŽUPNA + Stjepan i Jelica Škutini i ob. Vrabelj i u zahvalu U zahvalu	6 9:30 11:30 18:30

Velik dio života proveo je u strogom postu, često s porcijom boba kuhana na vodi. Trpio je velike napasti u tijelu pa je i po noći činio pokoru. Često je bio bolestan te je tako 6 puta primio bolesničko pomazanje i to kao popudbinu za smrt. Usprkos svemu doživio je 80 godina. Kao propovjednik u propovijedima je udarao po lakomosti, škrtosti i lihvi. Bogatstvo i novac onoga doba bili u rukama malog broja bogataša i lihvara koji su gulili narod. Te gulikože već je sv. Bernardin Sienski nazivao onima koji »ispijaju Kristovu krv«. Da bi se što uspješnije borio protiv toga društvenog zla, sv. Jakov je osnivao takozvana brda dobrote Monti di Pietà, gdje su siromasi mogli dobiti pomoć i zajam uz najpovoljnije uvjete. Fra Jakov je na njegovim putovanjima pratio brat Venancije koji pripovijeda da mu je, dok je propovijedao po Lombardiji, bila ponuđena biskupska stolica u Milanu, no on je to odbio. Bio je ponizan redovnik koji je o sebi ponizno mislio. To se vidi iz toga što je neprestano molio za oprostjenje. Naročito je molio svoju redovničku subraču zbog – kako je on u poniznosti mislio – lošeg primjera što im je davao. Umirući je molio: »Isuse, Marijo, blagoslovljena bila Isusova muka!« Brat Venancije, njegov dugogodišnji pratilac, nakon smrti svoga duhovnog učitelja Jakova Markijskog napisao je njegov životopis u kojem govori o mnogim čudesima što ih je taj svetac učinio za života i poslije smrti.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 46 Godina XVIII 23. studenoga 2025.g.

Isus Krist Kralje svega stvorenja - godina C

RASPETI KRIST KRALJ

Evangelje Lk 23,35-43

U ono vrijeme: Podrugivali se Isusu glavari s narodom: »Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik!«

Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga octom govoreći: »Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!« A bijaše i natpis ponad njega: »Ovo je kralj židovski.«

Jedan ga je od obješenih zločinaca pogrdivao: »Nisi li ti Krist? Spasi sebe i nas!« A drugi ovoga prekoraše: »Zar se ne bojiš Boga ni ti, koji si pod istom osudom? Ali mi po pravdi jer primamo što smo djelima zaslužili, a on – on ništa opako ne učini.« Onda reče: »Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje.« A on će mu: »Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raj!«

Ostala čitanja: 2 Sam 5,1-3; Kol 1,12-20;

Prvo čitanje blagdana Krista Kralja uzeto je iz druge Samuelove knjige u kojoj čitamo o pomazanju Davida za kralja. Saznajemo da je Bog htio da David bude ne samo kralj, nego i pastir njegova naroda. U drugom čitanju sveti Pavao piše o Božjoj ljubavi prema nama što se očituje u tome da nas je izbavio iz moći tame i premjestio nas u kraljevstvo svoga Sina. Evangelje blagdana Krista Kralja predložuje nam Krista na križu. Neobičan kralj na neobičnom prijestolju. Još je neobičnije ponašanje ljudi oko njega. Možemo uočiti tri kategorije ljudi: narod koji znatiželjno i pomalo indiferentno promatra što se tu događa, glavari naroda koji mu se izruguju i desni razbojnik koji ispovijeda svoju vjeru u Isusa. U ovom evanđeoskom izvješću ne spominju se najdraže osobe: Majka Isusova, vjerne žene i Ivan, ljubljani učenik. Priključimo ih u mislima svojem razmatranju. Zaustavimo se ponajprije pred znatiželjnom i indiferentnom masom. To su ljudi koji su ili otpratili Isusa na križnom putu ili su se našli ovdje slučajno. Mnogi vjerojatno nisu ni znali što se tu zapravo odigrava. Vidjeli su već ranije razapinjanje pa su mislili da se i sada radi o nekom zločincu. Oni koji su ga susreli ranije, možda ga nisu ni prepoznali, toliko mu je lice bilo izmučeno i uprljano krvlju. Isusa i danas razapinju na križ. I danas postoje bešćutni ljudi koji ne prepoznaju da je ovaj razapet čovjek Isus, Sin Božji, Kralj sveopćeg stvorenja. Mnogi su se pitali gdje je bio Bog u Auschwitzu, a odgovor je bio tako jednostavan: Isus je bio onaj poniženi, mučeni i ubijeni čovjek. Mnogi se pitaju, gdje je Isus u današnjem svijetu ratova i gladi i progona, a odgovor je tako

jednostavan: on je taj poginuli vojnik, ono izgladnjelo dijete, onaj izmasakrirani civil. Ali mnogi to ne vide, misle da to tako mora biti, da je to okrutna sudbina svijeta. Blagdan Krista Kralja nas poziva da istupimo iz indiferentne, znatiželjne mase i postanemo svjedoci Krista Kralja koji visi na križu i danas.

Zastanimo zatim pred članovima Velikog vijeća koji se izruguju Isusu u njegovoj izručenosti i nemoći: »Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji Izabranik!« Njima su se priključili i oni koji su se rugali govoreći: »Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!« Isus Krist Kralj i danas izgleda slab i bespomoćan, ali se to često primjenjuje na njegovu Crkvu. Neki će se rugati Crkvi govoreći ako je ona stvarno Božja sveta Crkva, odakle toliko jada i grijeha u njoj? I danas ima ljudi koji se rugaju Crkvi, njezinoj nemoći da obrani sebe pred napadima. Blagdan Krista Kralja nas poziva da se usudimo podići glas u obrani naše svete majke Crkve.

Ali nemojmo promatrati samo druge, nego stanimo pred križ i pronađimo svoje mjesto među prisutnima. U tome može nam pomoći jedna mala, na prvi pogled nevažna okolnost. Zanimljivo je uočiti kako ti ljudi formuliraju svoje optužbe: »Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!«

»Ako si ti...« Ovaj uvjetni način izražavanja uključuje u sebi sumnju, tajnu želju i optužbu. Izražava sumnju, jer onaj tko pita nije sasvim uvjeren da je istina ono, što kaže. Izražava tajnu želju da bi ipak bila istina ono što tvrdi. Izražava optužbu, jer onaj tko pita ne vidi kako bi mogla biti istina ono što vidi.

Naša se vjera vrti oko ovih triju pitanja. I mi se često izražavamo na uvjetan način. »Ako je Bog dobar, kako može dopustiti ovo ili ono?« To znači da bismo željeli vjerovati da je Bog dobar, ipak, sumnjamo u to, jer stvarnost izgleda drukčija, ali htjeli bismo vjerovati da je Bog stvarno dobar.

»Ako je Crkva sveta...!« kažemo. U ovoj rečenici je sumnja da Crkva nije sveta, potajna želja da je ona ipak sveta unatoč vanjskim pojavnostima, i optužbama. Zašto ima toliko ljudske slabosti u njoj?

»Ako me Bog voli...« U ovoj rečenici imamo sumnja da nas Bog možda ne voli, jer ne uslišava svaku našu molbu; tu je tiha nada da želimo vjerovati da nas Bog ipak voli; tu je optužba da, ako me voli, zašto mi ne uslišava molitve.

Da pronađemo izlaz iz ovih sumnji, moramo se pridružiti desnom razbojniku. On nije sumnjao, nije optuživao, nije se izražavao na uvjetan način, nego je jasnim riječima izrekao svoju ispovijest vjere: »Isuse, sjeti me se kad dođeš u svoje kraljevstvo.« Promotrimo i to da Isus nije odgovorio na pitanja i izrugivanje prve dvije grupe ljudi, ali je desnom razbojniku odgovorio da će još istog dana biti s njim u raju. To je naš Isus: izrugivan raspeti Kralj, koji i u agoniji križa na druge misli s velikom ljubavlju.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

ZORNICE U NAŠOJ CRKVI

Od sljedeće nedjelje, 30. studenog za vrijeme Došašća svakog dana misa zornica je u 6 sati ujutro. Poslije zornice u samostanskoj dvorani bit će radnim danom uobičajeno druženje. Svi ste pozvani!

PALJENJE ADVENTSKE SVIJEĆE

Ove subote, 29. studenog, uoči 1. nedjelje Došašća u 18,30 upaliti ćemo prvu svijeću na adventskom vijencu koji kroz cijelo Došašće stoji ispred naše crkve. Ne zaboravimo ponijeti svijeće.

PREDSTAVLJANJE PRVOPRIČESNIKA

Ovogodišnji prvopričesnici imat će predstavljanje župnoj zajednici na Prvu nedjelju došašća u 11,30. Pozvani su roditelji i rodbina da ih podrže!

Sveti Jakov Markijski svećenik, franjevac, pučki propovjednik (1394. - 1476.), spomendan 28. studenoga

Sveti Jakov Markijski bio je veliki propovjednik svoga vremena. Otkako je na blagdan Sv. Antuna Padovanskog god. 1422. u Firenzi započeo s propovijedanjem, ostao je tome vjeran sve do svoje blažene smrti u Napulju. Propovijedao je posvuda o imenu Isusovu, što je bila stalna omiljela tema njegovih propovijedi, kao i njegova velikog učitelja sv. Bernardina Sienskog. Propovijedao je u Italiji, Bosni, Češkoj i Poljskoj. Često je obavljao i veoma delikatne misije u službi papa: Eugena IV., Nikole V. i Kalista III. Tako se jednom nalazio baš kod stola kad mu stiže od Pape nalog da putuje u Ugarsku. On odmah ustade od stola i pođe na put. Poslušnost je uvijek shvaćao i tumačio u najstrožem smislu. Jakov Markijski, u svijetu Dominik Gangali veoma je rano ostao bez oca pa su ga već u sedmoj godini poslali čuvati ovce. Onda to nije bio baš lak posao jer je posvuda bilo vukova. Tako se i mali Dominik prestrašio vuka, napustio stado te pobjegao jednom svećeniku, svome rođaku. Dominik je tada pošao u školu koja mu je veoma dobro išla. Po završetku osnovne i srednje škole, upisao se na Sveučilište u Perugiji na studij građanskog prava. Postao je bilježnik te smio nositi naslov Ser Domenico. Nastanio se u Firenzi. Na povratku u zavičajne kraj, zbog nekih obiteljskih poslova, zaustavio se u Asizu, kolijevci franjevaštva. Ondje je nakon razgovora s poglavarom samostana Sv. Marije Anđeoske, odlučio i sam stupiti u veliku franjevačku redovničku obitelj u kojoj će postati jednom od njezinih sjajnih zvijezda. Redovničke zavjete položio je 1. kolovoza 1416. U redu je dobio ime Jakov. Kao svećenik jednog je dana rekao fra Bernardinu Sienskom: »Oče, ja idem propovijedati u Gubbio. A vi, kamo idete?« – Bernardin je odgovorio: »Ja ću poći u Regno.« Htio je reći da ide u Abbruzze, u Aquilu. Nekoliko dana nakon toga fra Jakov je prosvijetljen doznao da je Bernardin otišao u jedan drugi Regno (tal. kraljevstvo). Prekinuo je svoju propovijed te sa svima za velikog pokojnika izmolio pokornički psalam »Smiluj mi se, Bože«. A zatim je izjavio: »U ovaj čas pao je na zemlju velik stup!« I doista tada je umro Bernardin Sienski.